

Medlem ikke stiller sit Krav paa Grund af Konverteringen, men stiller det som Bederlag for Stempelafgiften og andre Ting, saa kan jeg forstaa det, thi saa har det ærede Medlem jo selv taget Argumentet fra Konverteringen bort; saa altsaa nu forslaar jeg noget bedre det ærede Medlems Standpunkt. § 1 er ikke mig direkte vedkommende, hvad det ærede Medlem meget vel ved, og jeg tror ikke, man kan opnaa det, man ønsker i § 1. § 2 har jeg derimod mere med at gøre, og det ærede Medlem ved jo meget vel, at jeg tidligere har haft Vejlighed til for Kreditforeningens Bestyrelse at udtale, at jeg under visse Omstændigheder vilde gaa ind paa at søge en Bevilling til Revisorerne, endogsaa til dem bage, men ikke uden at min Stilling til Kreditforeningen blev forbedret og min Afgang til at tage Del i Regnskabs-Decisionen blev aabnet. Det ved det ærede Medlem meget godt. Jeg fastholder altsaa, at der fra Regeringens Side i sin Tid blev tilbudt Kreditforeningerne Wilkaar, som de havde været vel tjente med at tage imod, og derfor har jeg altid høvedet og sagt, at det var en Sag, som godt kunde interessere det offentlige, der er knyttet til Kreditforeningerne. Jeg har aldrig taget nogen anden Stilling, og jeg er ikke i Stand til at støtte det ærede Medlems Forslag, mindst efter den Ubefaling, han nu selv har givet det, at Gruunden til at give dem Midlerne skal være den, at de have betalt saa meget i Afgift i det forløbne Aar, medens de i højeste Grad have haft Gavn af Konverteringen.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sens Buss): Jeg skal kun gøre den korte Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister, at min Bemærkning om, at man maatte takke Bestyrelserne for, at de havde handlet hurtigt, og at det har været til Fordel for Kreditforeningerne, maa og skal forstås paa den Maade, at hvis de havde ventet, vare Forholdene paa Pengemarkedet blevne saaledes, at det havde kostet mere at konvertere, end naar de handlede øjeblikkeligt. Det er den Fordel, man havde, og jeg tror, det kan historisk bevises, at havde de ikke paa det Tidspunkt faaet Overenskomsten med Landmandsbanken om, at alle Obligationer, som de vedkommende Penge mænd ikke vilde tage andre for — og det var jo ikke saa faa — vilde Banken tage imod til 97 pCt. eller noget saadant, havde de ikke faaet saa hurtig Afford med det vedkommende Pengeinstitut eller med noget andet Pengeinstitut. Jeg tror derfor, at man maa takke Bestyrelserne for, at de have væ-

ret saa fremshuede at sige: Nu er Tidspunktet der; thi slaa vi ikke til nu, risikere vi, at Forholdene ville senere blive langt ugunstigere. Det var det, jeg mente, og ikke andet, og det tror jeg er historisk rigtigt.

H. Andersen (Odense Amts 2den Valgfres): Den store Fordel, som det ærede Medlem fra Ribe (Buss) mener, at Kreditforeningerne have haft ved Konverteringen, turde dog være noget tvivlsom. Det er jo ganske vist, at der var en stor Begejstring for Konverteringen hos de respektive Bestyrelser, da den blev gennemført, og der er heller ingen Tvivl om, at de troede, at den vilde blive til Fordel for Kreditforeningerne. Jeg saa ikke den Gang Sagen paa den Maade, men jeg var meget betænkelig ved Konverteringen, og det har til Dato vist sig, at den Fordel, som er flydt af Konverteringen, ikke er tilflydt Husmandskreditforeningerne, men snarere andre. Det var jo ikke for intet, at man fik Afforden i Stand med de vedkommende Pengeinstitutter om at indløse Obligationerne; men de vidste at lade sig honorere, og der er jo ikke en eneste af de gamle Saantagere, som til Dato har mærket nogen Fordel ved Konverteringen, idet de maa svare det samme høje Beløb i Rente og Afdrag, nemlig $5\frac{1}{2}$ pCt., saalænge ikke Omkostningerne ved Konverteringen ere afbetalte, og det ere de ikke endnu for nogen af Kreditforeningerne. De kunne vente nogen Fordel, naar Konverteringsomkostningerne ere dækkede, men først da. De ny Interessenter, som have faaet Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt., have derimod faaet Fordel af Konverteringen straks. Men hvad er Følgen bleven? Den er bleven, at medens for Konverteringen 4 pCt. Obligationerne stod i Pari, ere Obligationerne nu gaaede ned og staa om trent i 90. Naar en Husmand nu vil laane 1,000 Kr., faar han kun udbetalt 900 Kr., fordi Obligationernes Kurs paa Grund af den nedsatte Rente er gaaet saa meget ned, idet selvfølgelig ingen vil give saa meget for de ny Obligationer, som for de gamle; det er ganske naturligt, om de $3\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer gaa ned til 88, naar de 4 pCt. stod i Pari; thi det svarer til hinanden, og det er jo ogsaa tilnærmelsesvis slet. Det er det, der har medført, at Husmændene nu ikke kunne faa de Penge, de ansøge om, selv om de faa dem bevilgede, thi de faa Laanene i Obligationer, og naar de skulle sælge dem, gaar der 10 pCt. af, medens de fuldt skulle tilbagebetale det Beløb, der er blevet bevilget, og som staaar paa Papiret. Følgen af al denne Herlighed med